

Secció I - Comunitat Autònoma de les Illes Balears

1.- Disposicions generals

PRESIDÈNCIA DEL GOVERN

Núm. 6024

Llei 2/1999 de 24 de març, general turística de les Illes Balears.

EL PRESIDENT DE LA COMUNITAT AUTÒNOMA DE LES ILLES BALEARS

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de les Illes Balears ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que s'estableix a l'article 27.2 de l'Estatut d'Autonomia, promulg la següent.

LLEI GENERAL TURÍSTICA DE LES ILLES BALEARS

Exposició de motius

I. A l'article 148.1.18ª de la Constitució espanyola, s'estableix la possibilitat que les comunitats autònomes puguin assumir la competència en matèria de promoció i ordenació del turisme, en els seus àmbits territorials.

Posteriorment, a l'article 10.10 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears s'estableix com a competència exclusiva el turisme.

Per Reial decret 3401/1983, de 23 de novembre, s'aprova el traspàs de competències de l'Estat a les Illes Balears, que exerciran aquesta competència sense altres limitacions que les facultats reservades a l'Estat en la Constitució. Dins d'aquest àmbit de competències s'inclou, sense cap dubte, la potestat legislativa, que és on troba empara l'aprovació d'aquesta llei.

Mitjançant la Llei 3/1996, de 29 de novembre, s'atribuïren als consells insulars de Menorca i d'Eivissa i Formentera totes les competències que havien estat atribuïdes al Govern de les Illes Balears en matèria d'ordenació turística. A l'illa de Mallorca, les competències en matèria d'ordenació turística són titularitat del Govern de les Illes Balears, l'exercici de les quals correspon a la Conselleria de Turisme.

II. Durant els darrers temps, la indústria turística espanyola ha experimentat un desenvolupament espectacular, especialment en algunes comunitats autònomes, en què s'ha convertit en un element bàsic del desenvolupament fonamentalment econòmic, com és el cas de les Illes Balears, on és vital dins del teixit econòmic i social. Simultàniament, en aquests anys s'han produït canvis profunds en les estructures polítiques de l'Estat, que ha passat d'un règim autoritari a un altre de democràtic, i d'un estat centralitzat a un estat de les autonomies.

Per això, ens trobam avui amb una legislació turística abundant i dispersa que, en ocasions, és complicada d'aplicar, a la vegada que s'entrellacen normes de diferents caràcter, àmbit i rang.

Aquestes consideracions aconsellen l'elaboració d'una norma amb rang de llei que fixi, amb criteri actualitzat, les disposicions necessàries per al desenvolupament del sector turístic en l'àmbit de les Illes Balears, per tal de fixar les bases dins d'un marc flexible. Així, és necessari aprovar una llei general que el regularitzi de manera unitària i sistemàtica; una llei que garanteixi el creixement equilibrat de l'oferta turística i el desenvolupament adequat de l'activitat de les empreses, i que en promogui la modernització, la millora de la qualitat i la competitivitat.

La Llei suposa un procés de racionalització i síntesi del marc normatiu dispers que hi ha fins ara, i pren com a paràmetre fonamental la promoció i l'increment de la qualitat de l'oferta, així com la desestacionalitat, fet que és d'especial esment a través de la preservació del medi ambient.

En la Llei es preveuen les empreses turístiques, els productes turístics diferents i els usuaris, i s'estableixen els principis bàsics que puguin afectar-los: transparència i igualtat d'oportunitats per a les empreses, diversitat i flexibilitat per als productes turístics i defensa i garantia de qualitat per als usuaris.

El territori de les Illes Balears és d'una gran diversitat geogràfica però amb una extensió limitada, a causa de la seva configuració. El gran desenvolupament urbanístic dels darrers anys ha fet necessari ocupar, urbanitzar i construir una part d'aquest territori. Per altra banda, l'afluència turística i l'elevació del nivell de vida dels residents han requerit una demanda substancial d'infraestructures i equipaments.

El creixement de la indústria de l'allotjament turístic, particularment a les Illes Balears, ha produït un canvi radical en la visió i la política que s'hi ha d'aplicar. Així, si en un principi durant les dècades dels anys seixanta i setanta, es fomentava la construcció d'establiments a través del seu finançament; ara s'ha arribat a un nivell d'infraestructures que aconsellen, lluny de prevaler l'augment de la quantitat, optar per millorar la qualitat del que ja existeix. Aquesta nova política ja es concretà en el Decret 9/1998, de 23 de gener, pel qual se supedita l'atorgament de noves llicències turístiques a l'eliminació de places obsoletes, que es donen de baixa definitiva.

Per altra banda, no es pot oblidar que l'èxit de la indústria turística balear

i el manteniment de qualitat de vida dels residents depèn, en gran mesura, de la conservació dels espais naturals i de la qualitat dels serveis que es presten, per la qual cosa és necessari disposar el nou model de creixement turístic de tal manera que prevalgui la qualitat sobre la quantitat, que s'estigui en condicions d'oferir el millor producte turístic i que s'allargui la temporada turística fins que s'aproximi la temporada d'hivern amb la d'estiu. Per això, l'objecte de la Llei, no només és fomentar la qualitat, sinó també la competitivitat de les nostres empreses dins del mercat internacional.

En aquestes línies dels principis bàsics descrits, la Llei preveu l'actualització permanent de tots els sectors implicats en l'activitat turística, i regula la modernització permanent dels allotjaments turístics, tant en els aspectes estructurals com en els serveis, i estableix com a conseqüència final que l'oferta no actualitzada desaparegui del mercat.

III. La Llei s'estructura en un títol preliminar i quatre títols, que comprenen 78 articles, 5 disposicions addicionals, 4 disposicions transitòries, 1 disposició derogatòria i 1 disposició final.

El títol preliminar conté les disposicions generals, en què es defineixen i descriuen els objectius de la Llei i el seu àmbit d'aplicació territorial i institucional. També s'ha de fer referència al Consell Assessor de Turisme de les Illes Balears, organisme que ja existeix i que es regula mitjançant el Decret 165/1996, de 26 de juliol, que adquireix ara carta de naturalesa en una norma de rang legal, sense perjudici de la remissió a la disposició reglamentària, pel que fa a les seves funcions, composició i règim. També fa referència als plans de l'ordenació de l'oferta turística (POOT) de plena aplicació en els seus àmbits respectius.

Per altra banda, la Llei regula amb particular atenció un element tan important de l'activitat turística com són els subjectes d'aquesta. A aquesta regulació, s'hi dedica el títol I. La classificació essencial s'ha establert sobre la base de distingir entre prestadors de serveis turístics i els usuaris d'aquests serveis. Instrument fonamental és la imposició a les empreses turístiques de l'obligació de sol·licitar la inscripció en el Registre Insular d'Empreses, Activitats i Establiments Turístics. Aquesta inscripció es durà a terme mitjançant l'articulació d'un procediment d'integració de les empreses ja inscrites en registres sectorials. Així mateix, s'ha considerat oportú subclassificar les empreses turístiques en empreses d'allotjament i de no allotjament, terminologia no excessivament convincent, però arrelada en el sector i en diversos ordenaments turístics i, per això, preferible a altres no tan admeses.

També es defineix l'usuari de serveis turístics, destinatari de tota l'activitat turística, i, en nom de l'augment en la qualitat de l'oferta que constitueix l'objectiu bàsic de la Llei, se li reconeix un detallat catàleg de drets, l'efectivitat dels quals es basa en el règim d'inspecció i disciplinari articulat en els títols III i IV.

El títol II s'ha destinat a regular un tema nuclear i complex com és ara el foment de l'increment de la qualitat de l'oferta turística des d'una perspectiva innovadora. En conseqüència amb els postulats bàsics inspiradors de la Llei, s'ha establert un rigorós sistema de control de qualitat de l'oferta, harmonitzat, a la vegada, amb el control de quantitat d'aquesta. Per això, s'ha articulat un procediment, a través del qual es pretén fomentar l'expansió de la qualitat de l'oferta, alhora que es vol aconseguir l'estabilitat laboral dels qui hi concorren amb la seva activitat, afavorint, a la vegada, la desaparició de l'oferta obsoleta. Així mateix, s'ha perseguit com a valor prioritari la preservació del medi ambient. Amb aquestes finalitats, s'ha previst la participació de l'Administració, juntament amb la iniciativa privada, de manera que el resultat sigui el més beneficiós possible per a les Illes Balears. La Llei aposta clarament per l'oferta diversificada i la incentiva. Per altra banda, s'ha previst en el capítol IV d'aquest títol II un pla de modernització permanent, que els establiments han de complir obligatòriament i s'han de sotmetre periòdicament a una revisió que constitueix la peça de tancament d'un sistema orientat a la millora de la seguretat, la qualitat i la resta de condicions de l'oferta.

Finalment, els títols III i IV han actualitzat la normativa existent sobre inspecció i règim disciplinari, que cerca la seva màxima eficàcia i respecte cap a la legalitat vigent, així com el respecte a la més escrupolosa garantia dels drets dels administrats.

La norma conclou amb les delegacions pertinents a la potestat reglamentària per complementar-la i executar-la, i amb l'articulació d'un règim de Dret transitori respectuós amb els drets adquirits pels afectats per la promulgació de la nova llei.

Es pot afirmar que, en el futur, aquesta llei, perfectible com totes, es constituirà com una pedra angular de la política turística en una comunitat en què aquesta activitat presenta una transcendència econòmica i social que no té comparació amb cap altra. L'amplitud i flexibilitat d'aquesta llei, així com les innovacions introduïdes, la configuren com un instrument durador d'una ordenació turística sostenible a mitjà i llarg termini en l'àmbit territorial de les Illes Balears.

Títol preliminar. Disposicions generals.

Article 1. Objecte de la llei.

1. L'objecte d'aquesta llei comprèn l'ordenació i la promoció del turisme a les Illes Balears, així com la modernització de les infraestructures territorials i

urbanístiques com a instruments essencials d'aquest.

2. Les activitats turístiques en matèria d'ordenació i promoció del turisme comprenen la regulació de les potestats, funcions i serveis següents:

- a) El règim jurídic de les activitats i empreses turístiques.
- b) El règim jurídic dels establiments turístics.
- c) L'estatut jurídic de l'usuari dels serveis turístics.
- d) La professió dels guies de turisme i la formació professional.
- e) El foment de la qualitat en l'activitat turística.
- f) Els plans de modernització i de qualitat de l'oferta turística.
- g) L'acció administrativa en matèria d'inspecció i règim sancionador.
- h) L'impuls i el desenvolupament de programes i d'activitats de promoció i de comercialització de productes turístics.

3. L'actuació de l'administració turística competent es basarà en els principis i criteris reflectits en els plans estratègics de qualitat i desestacionalització, els quals, amb caràcter general, són els següents:

- a) La coordinació i cooperació amb els consells insulars de Mallorca, de Menorca i d'Eivissa i Formentera i amb la resta d'administracions públiques actuants a les Illes Balears, per aconseguir la millora de l'acció pública.
- b) El desenvolupament de les mesures necessàries per intensificar tant la formació professional bàsica com la continuada en el sector turístic.
- c) El suport a totes aquelles estratègies i estudis que contribueixin a la recerca i al desenvolupament (R+D).
- d) L'impuls a la millora de les infraestructures i plans d'embelliment a les Illes Balears.
- e) El foment de l'aprofitament correcte dels recursos turístics a partir del respecte a la conservació del medi ambient i a la minimització de consums.
- f) La potenciació de nous productes i modalitats turístiques tendents a impulsar plans de desestacionalització i especialització de l'oferta turística.

Article 2. Concepte d'activitat turística.

Als efectes d'aquesta llei, són activitats turístiques aquelles que van dirigides a la prestació de serveis d'allotjament, de restauració, d'entreteniment i de mediació entre l'oferta i la demanda, així com a la informació i l'assessorament relacionats amb el turisme o qualssevol altres destinades, directament o indirectament, a facilitar el moviment, l'estada i el servei de viatgers. Les activitats turístiques seran classificades i regulades mitjançant reglament.

Article 3. Àmbit d'aplicació.

Les disposicions d'aquesta llei seran aplicables a:

- 1. Les administracions, els organismes i les empreses públiques que exerceixin la seva activitat a les Illes Balears en matèria de turisme, sense perjudici de les competències de l'Administració General de l'Estat.
- 2. Les empreses turístiques i les professions turístiques, quan en desenvolupin l'acció a les Illes Balears.
- 3. Qualsevol altra empresa o activitat, el tràfic de la qual compregui serveis relacionats, directament o indirectament, amb el turisme.
- 4. Els usuaris de serveis turístics, tant persones físiques com jurídiques, que contractin o rebin els serveis que presten els subjectes indicats en els punts anteriors.
- 5. Els establiments en què es desenvolupin les activitats turístiques.

Article 4. Consell Assessor de Turisme de les Illes Balears.

El Consell Assessor de Turisme de les Illes Balears és un òrgan col·legiat

i consultiu de l'administració turística del Govern de les Illes Balears, amb les funcions, la composició i el règim de funcionament que s'hi determinin reglamentàriament. Entre els seus membres figuraran necessàriament representants dels agents socials del sector i dels consells insulars que disposin de la funció executiva i de la gestió en matèria d'ordenació turística.

Article 5. De l'ordenació general de l'oferta turística.

1. Els plans d'ordenació de l'oferta turística (POOT) i, si n'és el cas, els plans territorials parcials (PTP), poden establir la densitat global màxima de població, delimitar zones turístiques i de protecció i fixar-ne les dimensions i característiques, i establir paràmetres mínims de superfície, de volumetria, d'edificabilitat i d'equipaments, i poden assenyalar excepcions que per la seva ubicació o característiques especials així ho aconsellen. També poden determinar aquests paràmetres respecte de les zones residencials confrontants amb les turístiques.

Aquests instruments han de fixar la ratio turística amb un mínim de 60 m² de solar per plaça, que serà exigible a les autoritzacions de nous establiments d'allotjaments turístics, a les ampliacions dels ja existents i als canvis d'ús, excepte en les operacions de reconversió.

2. Els instruments de planejament general delimitaran zones aptes per als usos turístics i se subjectaran al disposat a l'article 15 d'aquesta llei.

Títol I. Dels subjectes de l'activitat turística.

Capítol I. De les empreses turístiques.

Article 6. Concepte.

Són empreses turístiques les persones físiques o jurídiques que es dediquen de manera professional a la prestació de serveis en l'àmbit de les activitats turístiques que preveu aquesta llei.

Article 7. Classificació de les empreses turístiques.

Als efectes de la seva ordenació, les empreses turístiques es classifiquen, atès el caràcter del servei prestat a l'usuari, en empreses d'allotjament i empreses de no allotjament.

Article 8. Obligacions de les empreses turístiques.

1. Amb caràcter previ a l'inici de l'activitat, les empreses turístiques tendran les obligacions següents:

- a) Obtenir les autoritzacions legalment exigibles per poder-ne desenvolupar l'activitat. Aquestes autoritzacions poden ser administratives, laborals, fiscals, ambientals o de qualsevol altra classe.
- b) Obtenir la inscripció en el Registre Insular d'Empreses, Activitats i Establiments Turístics.

2. En l'exercici de l'activitat, les empreses turístiques tendran les obligacions següents:

- a) Complir la normativa turística que reguli l'activitat que desenvolupin.
- b) Facilitar a l'altra part contractant la còpia de les autoritzacions turístiques o el número d'autorització, que hauran de ser en els contractes que se signin. L'atorgament dels contractes esmentats que incompleixin el que disposa aquest apartat, serà sancionat de conformitat amb el que es regula a la llei present.
- c) Oferir la informació escrita en qualsevol de les dues llengües oficials de les Illes Balears.
- d) Exhibir en llocs visibles la llista de preus dels diferents serveis que presten.
- e) Actualitzar, quan calgui, les dades inscrites al Registre Insular d'Empreses, Activitats i Establiments Turístics.

Article 9. Drets de l'empresa turística.

Les empreses que compleixin amb els deures relacionats en l'article anterior tendran els drets següents:

- 1. Dret a exercir lliurement la seva activitat, de conformitat amb el que es

disposa a la normativa d'aplicació.

2. Dret a incloure, en els catàlegs, els directoris, les guies i els sistemes informàtics de l'administració competent en matèria de turisme, les seves instal·lacions, les característiques i l'oferta específica.

3. Dret a ser incorporades a la promoció feta per l'administració turística competent.

4. Dret a sol·licitar i, en el seu cas, a gaudir de subvencions i d'ajudes, i a participar en programes de promoció turística.

5. Dret a la protecció, per part de l'administració competent, contra la competència deslleial dins el sector.

Article 10. Accés als establiments.

Els establiments turístics es consideraran públics i de lliure accés, per a qui n'hagi contractat els serveis sense cap altra restricció que no sigui la de la submissió a la llei, a les prescripcions específiques que regulin l'activitat i, si pertoca, al reglament de règim interior que estableixin aquestes empreses. Aquest reglament no podrà contenir preceptes discriminatoris per raó de naixement, raça, sexe, religió, opinió o altra circumstància personal o social.

No obstant això, els titulars de les empreses turístiques podran negar l'admissió en els seus establiments o expulsaran d'aquests, amb l'ajuda de l'autoritat competent, si fos necessari, les persones que incompleixin el reglament de règim interior, les normes lògiques de bona convivència social o les persones que pretenguin usar les instal·lacions amb una finalitat diferent a la pròpia del servei o de l'activitat de què es tracti.

Article 11. Registres Insulars i General d'Empreses, Activitats i Establiments Turístics.

1. Es creen els registres insulars següents:

a) El Registre Insular d'Empreses, Activitats i Establiments Turístics de Menorca, la formació i la gestió del qual correspon al Consell Insular de Menorca.

b) El Registre Insular d'Empreses, Activitats i Establiments Turístics d'Eivissa i Formentera, la formació i la gestió del qual correspon al Consell Insular d'Eivissa i Formentera.

c) El Registre Insular d'Empreses, Activitats i Establiments Turístics de Mallorca, la formació i la gestió del qual correspon a la Conselleria de Turisme del Govern de les Illes Balears.

Aquests registres es regiran pel que es disposa a aquesta llei. El Govern de les Illes Balears, previ informe dels consells insulars de Menorca i d'Eivissa i Formentera, establirà reglamentàriament l'estructura, l'organització, el funcionament i el règim d'aquests registres.

2. Es crea el Registre General d'Empreses, Activitats i Establiments Turístics de les Illes Balears, la formació i la gestió del qual correspon a la Conselleria de Turisme del Govern de les Illes Balears. Els consells insulars de Menorca i d'Eivissa i Formentera comunicaran totes les dades dels seus registres insulars que siguin necessàries per a la formació, gestió i continuïtat del registre autonòmic. També es podrà facilitar aquesta informació mitjançant transmissió telemàtica, amb els sistemes d'intercomunicació i de coordinació que garanteixin la compatibilitat informàtica.

3. Els registres insulars d'empreses, activitats i establiments turístics són públics.

4. La inscripció en el Registre Insular d'Empreses, Activitats i Establiments Turístics que pertogui serà obligatòria per a tota persona física, jurídica o establiment regulat en el capítol I del títol I d'aquesta llei, independentment de la inscripció en qualsevol altre registre públic.

5. Igualment, s'hauran d'inscriure en aquest registre insular aquelles persones físiques o jurídiques que tinguin la propietat, amb independència que explotin o no l'establiment turístic.

6. Les empreses i els establiments que actualment figuren en qualsevol dels registres ja creats en la Conselleria de Turisme del Govern de les Illes Balears o en els consells insulars de Menorca i d'Eivissa i Formentera, seran inscrits, d'ofici,

en els nous registres insulars.

7. La inscripció dels establiments en el registre insular només es podrà sol·licitar quan s'hagi obtingut l'autorització turística d'obertura corresponent.

8. La inscripció en els registres insulars serà gratuïta.

9. En tot cas, la baixa definitiva en el Registre Insular d'Empreses, Activitats i Establiments Turístics, ja sigui voluntària o acordada d'ofici per l'administració turística competent, implica la pèrdua de les autoritzacions turístiques de l'establiment.

L'establiment en situació de baixa definitiva haurà de complir la legislació vigent en el moment que presenti una nova sol·licitud d'inscripció davant l'administració turística competent, com si es tractàs d'un nou establiment.

Article 12. Aprofitament per torns.

1. Les empreses turístiques podran oferir els seus serveis en règim d'aprofitament per torns, el qual, als efectes d'aquesta llei, és l'activitat de prestació directa o indirecta, en promoció o venda, fins i tot a través de mitjans electrònics, informàtics o telemàtics, de serveis consistents en el dret a l'ús d'un o més béns mobles o immobles ubicats a les Illes Balears, susceptibles d'utilització independent, durant un període específic de cada any en el qual s'anticipin les rendes corresponents a les temporades contractades.

2. L'aprofitament per torns es considerarà una activitat turística sotmesa a autorització per part de l'administració competent i, per tant, subjecta als principis d'ús exclusiu i d'unitat d'explotació.

3. Reglamentàriament, s'establiran les característiques, les condicions i els requisits d'aquesta activitat.

Article 13. Venda ambulants.

1. Es prohibeix la venda ambulants en establiments turístics. Serà responsabilitat de les empreses explotadores d'aquests establiments evitar que aquestes activitats s'hi realitzin. També seran responsables les agències de viatges que, en les excursions que organitzin, incloguin parades comercials, en què es realitzin activitats de venda de qualsevol tipus que no estigui regularitzada, d'acord amb la normativa en vigor.

2. En circumstàncies especials, de manera puntual i per realitzar actes o exhibicions en què hi pugui haver transaccions directes, se sol·licitarà el permís oportú de l'administració competent en matèria de comerç.

Secció I: De les empreses turístiques d'allotjament.

Article 14. Concepte.

1. Són empreses turístiques d'allotjament aquelles que, de manera professional i habitual, ofereixen allotjament en un establiment obert al públic amb o sense serveis complementaris que estiguin destinats als usuaris de l'establiment turístic.

2. No es consideraran empreses turístiques d'allotjament aquelles que exerceixin, amb caràcter principal, activitats escolars o d'ensenyament de modalitats culturals, mediambientals, religioses o esportives, encara que incloguin en l'oferta de serveis el servei d'allotjament, sempre que aquest tenguí caràcter subordinat a l'activitat principal. En cap cas no podran comercialitzar-se turísticament.

Article 15. Classificació.

1. Les empreses turístiques d'allotjament desenvoluparan l'activitat en algun dels grups següents:

a) Establiments hotelers.

b) Apartaments turístics.

c) Habitatges turístics de vacances.

d) Càmpings o campaments de turisme.

e) Establiments d'hotel rural, de turisme interior i d'agroturisme.

2. L'administració turística competent determinarà, d'acord amb les característiques que tenguin un determinat establiment, i d'acord amb la sol·licitud de la persona interessada, la inclusió en el grup, la modalitat si n'hi hagués, i la categoria de qualsevol activitat turística d'allotjament desenvolupada en l'àmbit de les Illes Balears. S'establirà per a cada establiment la placa distintiva corresponent, amb característiques pròpies i inconfusibles.

3. Tot establiment turístic haurà d'exhibir les plaques identificadores corresponents al seu grup i categoria.

Article 16. Principi d'ús exclusiu.

Els establiments indicats a l'article anterior queden subjectes al principi d'ús exclusiu. S'entén com a principi d'ús exclusiu la submissió del projecte autoritzat per l'Administració a l'ús turístic sol·licitat.

A aquest efecte, no s'autoritzaran projectes en què se sol·licitin dos o més usos turístics d'allotjament diferents. No es pot compatibilitzar l'ús d'allotjament turístic amb el residencial, l'industrial, l'administratiu o el comercial independent. No suposarà infracció d'aquest principi la comercialització de l'establiment a través de l'aprofitament per torns.

Article 17. Principi d'unitat d'explotació.

S'entén per unitat d'explotació l'exigència que un únic empresari tenguin la titularitat de l'explotació de l'establiment, amb tot el que és inherent a l'autorització turística davant de l'Administració.

Les comunicacions i les notificacions enteses amb aquest titular seran vàlides a tots els efectes, mentre no es comuniqui el canvi de titular, en els termes que reglamentàriament es determinin.

Queden subjectes a aquest principi els establiments indicats a l'article 15 d'aquesta llei.

Subsecció I: Dels establiments hotelers.

Article 18. Concepte d'hotel.

1. S'entén per hotel l'establiment que presta serveis turístics d'allotjament i de menjador, amb o sense serveis complementaris, que, per estructura, no disposa de les instal·lacions adequades per a l'elaboració i el consum d'aliments dins de la unitat d'allotjament.

2. S'entén per hotel de ciutat aquell que, a més de tenir les característiques del punt anterior, té alguna de les característiques següents:

a) Estar instal·lat o instal·lar-se en zones qualificades i ordenades com a nucli antic pels instruments de planejament general.

b) Estar instal·lat o instal·lar-se en edificis emparats per la legislació reguladora del patrimoni històric o que estiguin catalogats pels instruments de planejament i situats en zona urbana d'edificació consolidada.

c) Estar projectat d'acord amb el que disposen els plans d'ordenació de l'oferta turística respectius per a cada àmbit insular, o pel Pla Territorial Parcial de l'illa de Menorca, com a aptes per a la seva ubicació.

Article 19. Concepte d'hotel apartament.

S'entén per hotel apartament l'establiment que, a més de prestar serveis turístics d'allotjament i de menjador amb o sense serveis complementaris, disposa, per estructura i serveis, de les instal·lacions adequades per a la conservació, l'elaboració i el consum d'aliments en totes o algunes de les unitats d'allotjament.

Article 20. Classificació.

Els establiments hotelers es classifiquen en dos grups i en cinc categories identificades per estrelles:

1. Grup primer: hotels d'1, 2, 3, 4 i 5 estrelles.

2. Grup segon: hotels apartaments d'1, 2, 3, 4 i 5 estrelles.

Subsecció II: Dels apartaments turístics.

Article 21. Concepte.

S'entén per apartament turístic l'establiment que presta servei d'allotjament sense servei de menjador i que disposa, per estructura i serveis, de les instal·lacions adequades per a la conservació, l'elaboració i el consum d'aliments en totes les unitats d'allotjament.

Article 22. Classificació.

Els apartaments turístics es classifiquen en quatre categories identificades amb 1, 2, 3 i 4 claus.

Subsecció III: Dels habitatges turístics de vacances.

Article 23. Concepte.

S'entén per habitatge turístic de vacances l'establiment unifamiliar aïllat, en què es presti servei d'allotjament, amb un número limitat de places, que disposa, per estructura i serveis, de les instal·lacions adequades per a la conservació, l'elaboració i el consum d'aliments dins l'establiment, i que utilitzi les vies habituals de comercialització turística o que ofereixi serveis turístics.

Subsecció IV: Dels càmpings o campaments de turisme.

Article 24. Concepte.

S'entén per càmping o campament de turisme l'espai delimitat, dotat i condicionat perquè s'ocupi temporalment, amb capacitat per a més de deu persones que vulguin fer vida a l'aire lliure, i que utilitzi com a allotjament albergatges mòbils, tendes de campanya, caravanes o altres elements similars.

Subsecció V: De l'hotel rural, turisme d'interior i agroturisme.

Article 25. Hotel rural.

S'entén per hotel rural l'establiment en què es presti servei d'allotjament, construït amb anterioritat a una data determinada, situat en sòl rústic, i que disposi d'una superfície de terreny que quedarà vinculat a l'activitat, i d'un nombre limitat de places.

Article 26. Turisme d'interior.

S'entén per establiment de turisme d'interior l'habitatge en què es presti servei d'allotjament, construït amb anterioritat a una data determinada, situat en el casc antic dels nuclis urbans a una distància mínima de cinc-cents metres de la zona turística més pròxima. Aquest edifici ha de tenir la tipologia tradicional de l'entorn urbà en què s'ubiqui, i constituir un sol habitatge, amb un nombre de places limitat.

Article 27. Agroturisme.

S'entén per establiment d'agroturisme l'habitatge en el qual es presti servei d'allotjament, construït amb anterioritat a una data determinada, situat en sòl rústic, i en una finca o finques que constitueixin una explotació agrícola, ramadera o forestal i que ocupin una superfície mínima que, quan compreguin diferents finques, hauran de ser sempre confrontants, amb un nombre de places limitat.

L'extinció de l'explotació agrícola, ramadera o forestal suposarà l'automàtica revocació de l'autorització turística.

Subsecció VI: Del règim dels establiments d'allotjament.

Article 28. Desenvolupament reglamentari.

Els requisits, les característiques i les condicions, inclosos, si n'és el cas, la constitució i el manteniment en vigor de fiances, assegurances o caucions, dels

establiments d'allotjament regulats en els articles 18 a 27 d'aquesta llei, s'establiran reglamentàriament. Aquests establiments estan sotmesos a l'obtenció de les autoritzacions prèvia i d'obertura atorgades per l'administració turística.

Secció II: Les empreses turístiques de no allotjament.

Article 29. Concepte.

Són empreses turístiques de no allotjament aquelles que es dediquen de manera professional a la prestació d'un servei turístic no comprès en la secció anterior.

Article 30. Classificació.

L'activitat turística de no allotjament se sotmetrà a les normes que la regulin d'acord amb la catalogació en una de les modalitats següents:

1. Agències de viatges.
2. Oferta complementària.

Subsecció I: De les agències de viatges.

Article 31. Concepte i classificació.

1. Es consideren agències de viatges les empreses que es dediquen exclusivament, de manera professional i comercial, a l'exercici d'activitats de mediació o d'organització de serveis turístics. Les agències de viatges són subjectes a l'obtenció del títol·licència, el qual serà atorgat per l'administració turística competent.

2. Les agències de viatges es classifiquen en tres grups:

a) Majoristes: són les que projecten, elaboren i organitzen tot tipus de serveis turístics i viatges combinats per al seu oferiment i venda exclusiva a altres agències de viatges i no poden oferir ni vendre els seus productes directament a l'usuari o consumidor.

b) Detallistes: són les que o bé comercialitzen el producte de les agències majoristes i el vénen directament al l'usuari o consumidor, o bé projecten, elaboren i organitzen o vénen tota classe de serveis turístics i viatges combinats directament a l'usuari i no poden oferir ni comercialitzar els seus productes a través d'altres agències. No es consideren incloses en aquesta limitació les funcions de les agències de viatges detallistes en la seva qualitat de representants d'agències de viatges estrangeres, ni tampoc la possibilitat de practicar plenament la funció receptiva.

c) Majoristes-detallistes: són les que poden desenvolupar les activitats dels dos grups anteriors.

3. L'activitat de les agències de viatges podrà ser exercida per persona física o jurídica. En el cas de persones físiques, hauran d'afiançar la seva responsabilitat mitjançant la prestació de polisses d'assegurances.

En el cas de persones jurídiques també hauran de constituir i mantenir en vigor la fiança i fer constar de manera expressa en l'escriptura i en els estatuts socials que l'objecte únic i exclusiu de la societat és l'exercici de les activitats pròpies de les agències de viatges. Igualment haurà de constar un capital mínim de:

- 30.000.000 de pessetes per al grup de majoristes-detallistes.
- 20.000.000 de pessetes per al grup de majoristes.
- 10.000.000 de pessetes per al grup de detallistes.

Subsecció II: De l'oferta complementària.

Article 32. Classificació de l'oferta complementària.

L'oferta complementària es divideix en dos grups:

1. L'oferta de restauració.
2. L'oferta d'entreteniment.

Article 33. Concepte d'oferta de restauració.

Són establiments d'oferta de restauració aquells que, oberts al públic, es dediquen a subministrar, de manera professional i habitual, menjars o begudes per consumir en el mateix local.

Article 34. Classificació de l'oferta de restauració.

Els establiments d'oferta de restauració, d'acord amb les seves característiques, s'ordenen en quatre grups:

1. **Restaurant:** és l'establiment que disposa de cuina i servei de menjador, amb la finalitat d'oferir al públic, mitjançant preu, menjars i begudes per consumir-les en el mateix local.

2. **Cafeteria:** és l'establiment que, podent oferir tots els serveis de bar, ofereix al públic, mitjançant preu, a qualsevol hora durant tot el temps que romangui obert al públic i per consumir-los en el mateix local, plats simples o combinats elaborats directament a la planxa o fregidora.

3. **Bar:** és l'establiment que disposa de taulell o servei de taules per proporcionar al públic, mitjançant preu, begudes, que es poden acompanyar o no de tapes i entrepans, freds o calents, per consumir-los en el mateix local.

4. **Empreses** no incloses en els punts anteriors i de servei directe a l'usuari de serveis turístics.

Article 35. Concepte d'oferta d'entreteniment.

Són establiments d'oferta d'entreteniment aquells que, oberts al públic, es dediquen a oferir serveis d'entreteniment. S'entenen per serveis d'entreteniment les actuacions musicals, tant en viu com per mitjans mecànics o electrònics, les exhibicions artístiques de varietats, el ball públic i, en general, totes aquelles actuacions que es facin per entretenir-hi els assistents.

Article 36. Classificació de l'oferta d'entreteniment.

Els establiments d'oferta d'entreteniment, d'acord amb les seves característiques, s'ordenen en cinc grups:

1. **Sala de festa:** és l'establiment que ofereix al públic serveis consistents en la presentació d'espectacles artístics, de petit teatre, folklòrics, eròtics, coreogràfics, humorístics, audiovisuals, varietats i atraccions de qualsevol tipus en escena o pista; ball públic amb participació dels assistents, amenitzat mitjançant execució humana o mitjans mecànics o electrònics.

2. **Sala de ball:** és l'establiment que ofereix al públic serveis de ball públic amb participació dels assistents, amenitzat per execució humana o mitjans mecànics o electrònics.

3. **Discoteca:** és l'establiment que organitza ball públic amb participació dels assistents, amenitzat exclusivament per mitjans mecànics o electrònics.

d) **Cafè concert:** és l'establiment que ofereix al públic amenitzacions musicals mitjançant execució humana o mitjans mecànics o electrònics. Entre les activitats que li són pròpies, com la cafeteria, no s'inclou l'execució de cap tipus de ball ni com a espectacle ni amb participació dels assistents.

5. **Centres recreatius turístics:** són àrees de gran extensió en les quals, de forma integrada, se situen les activitats pròpies dels parcs temàtics d'atraccions de caràcter recreatiu, cultural i d'esbarjo, i usos complementaris, amb els serveis corresponents. Aquests centres hauran de reunir els requisits mínims d'inversió inicial, superfície, nombre d'atraccions mecàniques i creació de llocs de treball que, reglamentàriament, es determinin.

Subsecció III: Del règim dels establiments de no allotjament.

Article 37. Desenvolupament reglamentari.

Les característiques, els requisits i les condicions dels establiments de no allotjament, inclosos, en el seu cas, la constitució i el manteniment en vigor de fiances, d'assegurances i de caucions, regulats en els articles 29 a 36 d'aquesta llei, s'establiran reglamentàriament. Aquests establiments són sotmesos a l'obtenció de les autoritzacions turístiques corresponents.

Capítol II. Dels usuaris de serveis turístics.

Article 38. Concepte d'usuari de serveis turístics.

1. Als efectes d'aquesta llei, s'entén per usuari de serveis turístics tota persona física o jurídica que adquireixi, utilitzi o gaudeixi com a destinatari final els béns, les activitats o els serveis prestats per les empreses inscrites en el Registre Insular d'Empreses, Activitats i Establiments Turístics.

2. L'usuari de serveis turístics, amb independència dels drets que li són reconeguts com a consumidor en la legislació vigent, gaudirà dels drets indicats en la secció I d'aquest capítol.

3. Així mateix, l'usuari de serveis turístics haurà de complir les obligacions indicades en la secció II d'aquest capítol.

Secció I. Dels drets de l'usuari de serveis turístics.**Article 39. Dret a rebre informació.**

1. Tot usuari de serveis turístics té dret a rebre informació comprensible, veraç, objectiva i completa sobre les característiques i el preu dels béns i serveis que se li ofereixen abans de contractar-los.

2. La informació proporcionada a l'usuari de serveis turístics tindrà caràcter vinculant per a l'oferent en els termes establerts per la legislació protectora dels consumidors.

L'usuari de serveis turístics podrà exigir que el bé o servei ofert tenguí les característiques anunciades.

3. Tot usuari de serveis turístics té dret a obtenir de l'altra part contractant els documents que acreditin els termes de la seva contractació i, en qualsevol cas, les corresponents factures emeses legalment.

Article 40. Dret a la qualitat dels béns i serveis adquirits.

Tot usuari de serveis turístics té dret que els béns i els serveis que adquireixi siguin de la categoria i requeriments legals contractats o, si no hi ha pacte, d'aquella qualitat que tenguí proporció directa amb la categoria de l'empresa o l'establiment turístic.

Article 41. Dret a la seguretat.

1. Tot usuari, quan faci ús dels serveis turístics, té dret a la seva seguretat i a la dels seus béns, en els termes establerts en la legislació vigent.

2. Les empreses turístiques hauran d'informar els usuaris, de manera clara i visible, de qualsevol risc previsible que pogués provenir de l'ús normal de les instal·lacions i els serveis, atesa la naturalesa d'aquests i les circumstàncies personals dels usuaris.

Article 42. Dret a la intimitat i a la tranquil·litat.

1. Tot usuari de serveis turístics té dret a la intimitat i a la tranquil·litat.

2. Per garantir els drets atorgats en el punt anterior, es prohibeixen les activitats següents:

a) La instal·lació en les habitacions i dependències privades de càmeres o sistemes de captació d'imatge o so.

b) Els sistemes de publicitat o venda agressius que pertorbin la tranquil·litat dels usuaris de serveis turístics mitjançant l'ús de mitjans de megafonia, la incitació personal o altres d'anàlegs.

3. Les activitats productores de renou, especialment les que utilitzen equips d'amplificació de so o les derivades de la realització d'obres, s'executaran d'acord amb la normativa que hi sigui d'aplicació.

Article 43. Dret a formular queixes i reclamacions.

1. Tot usuari de serveis turístics té dret a formular queixes i reclamacions.

2. Les empreses turístiques tenen l'obligació de tenir en l'establiment fulls de reclamacions a disposició dels clients, d'acord amb la normativa vigent.

A cada establiment, s'hi anunciarà, de forma visible i inequívoca, expressada en castellà, català, anglès, alemany i altre idioma, l'existència de fulls de reclamacions a disposició dels clients.

Article 44. Drets de l'usuari de serveis turístics respecte de les administracions públiques.

Sense perjudici dels drets atorgats pels articles anteriors, tot usuari de serveis turístics tindrà dret:

1. A obtenir de l'administració pública competent, de manera permanent i actualitzada, informació objectiva, exacta i completa sobre els diferents aspectes de l'oferta turística i dels serveis que s'hi compreguin, d'acord amb el que s'estableix en la legislació vigent.

2. Que l'administració pública competent garanteixi l'efectivitat de tots els drets inherents a la seva condició d'usuari de serveis turístics reconeguts per la legislació vigent, i procuri la màxima eficàcia en l'atenció i la tramitació de les seves queixes i reclamacions.

3. A presentar les seves queixes i reclamacions dirigides a l'administració turística competent a les entitats següents:

a) En el mateix establiment turístic.

b) A les oficines d'informació turística.

c) En els registres de l'administració turística competent.

d) En els registres de qualsevol òrgan administratiu que pertanyi a l'Administració General de l'Estat, a la de qualsevol administració de les comunitats autònomes o a la d'alguna de les entitats que integren l'administració local.

e) A les oficines de correus, en la forma establerta reglamentàriament.

f) A les representacions diplomàtiques o oficines insulars d'Espanya a l'estranger.

Secció II. Dels deures de l'usuari de serveis turístics.**Article 45. Deures de l'usuari de serveis turístics.**

1. Quan gaudeixi dels serveis turístics contractats, tot usuari d'aquests té l'obligació:

a) De pagar el preu dels serveis contractats, sense que la presentació d'una queixa o reclamació l'eximeixi, en cap cas, d'aquesta obligació.

b) De respectar l'entorn mediambiental, social i cultural de les Illes Balears.

c) De complir les prescripcions i regles particulars dels llocs que visiti i de les empreses, els serveis de les quals gaudeixi.

d) D'observar les normes d'higiene, educació i bons costums envers la resta dels usuaris i del personal de les empreses turístiques que li prestin els seus serveis.

e) De no cedir a tercers el seu dret a l'ús dels serveis contractats.

f) De comunicar el més aviat possible al prestador del servei les queixes i reclamacions i, de ser possible, durant el gaudi del mateix.

2. La infracció de les obligacions indicades en el punt anterior donarà lloc a responsabilitat, d'acord amb el que s'estableix en la legislació vigent.

3. Els usuaris de serveis turístics podran plantejar sol·licituds d'arbitratge per resoldre les seves queixes i reclamacions.

Capítol III. Dels guies de turisme i la formació professional.**Article 46. Concepte de guia turístic.**

La professió de guia turístic consisteix en l'activitat feta per qui es dediquen, amb caràcter habitual i retribuït, a la prestació de serveis d'informació, orientació o assistència a grups de persones en excursions, en les condicions i amb els requisits que prevegi la normativa que els reguli.

Article 47. Formació professional.

L'administració turística adoptarà les mesures que siguin necessàries per a l'exercici, la formació i el perfeccionament de les activitats pròpies de les professions turístiques i fomentarà les millors condicions d'ocupació per als treballadors i professionals del turisme, dins de les mesures d'ordenació del desenvolupament reglamentari de l'oferta turística.

Títol II. Foment de la qualitat en l'activitat turística.

Capítol I. De les autoritzacions turístiques.

Article 48. Autoritzacions turístiques prèvia i d'obertura.

1. Hauran d'obtenir autorització turística prèvia, abans d'obtenir la llicència municipal d'obres corresponent, en els casos en què aquesta sigui necessària:

- a) Les construccions de nova planta.
- b) Les ampliacions.
- c) Els canvis d'ús.
- d) Les reformes.

L'incompliment del que es disposa en el paràgraf anterior implicarà la denegació de la sol·licitud d'autorització turística d'obertura en tràmit.

2. Els casos enumerats en el punt anterior hauran d'obtenir l'autorització turística d'obertura, que serà condicionada mentre no s'hagi obtingut la llicència municipal d'obertura i funcionament.

La manca de resolució expressa, tant de l'autorització prèvia com de la d'obertura, en el termini de dos mesos, implicarà la denegació d'aquestes autoritzacions.

3. L'autorització turística prèvia tindrà una validesa de tres anys, a comptar des de la seva notificació. L'administració turística competent, a instància de part interessada, podrà prorrogar la vigència de l'autorització turística prèvia, una sola vegada i per causa justificada, un any més.

La denegació de l'autorització turística d'obertura implicarà, si n'és el cas, la revocació de l'autorització turística prèvia.

4. Reglamentàriament, es determinaran el procediment i la documentació que s'ha de presentar per a l'obtenció de les autoritzacions turístiques prèvia i d'obertura.

Article 49. Conceptes.

Als efectes d'aquest llei s'entén per:

1. Construcció de nova planta: la nova edificació destinada a establiment turístic.

2. Ampliació: tota variació, addició o substitució en edificacions turístiques existents que determini un augment en les unitats d'allotjament o en el nombre de places.

3. Canvi d'ús: la destinació d'immoble no turístic a establiment sotmès a autorització turística.

4. Reforma: tota variació, addició o substitució que modifiqui la configuració de l'immoble ressenyada en el projecte autoritzat, que no suposi augment d'unitats d'allotjament o de nombre de places. S'inclouen els canvis de grup d'allotjament.

Capítol II. De les baixes temporals i definitives dels establiments d'allotjament turístic.

Article 50. Baixes temporals i definitives dels establiments d'allotjament turístic.

1. Els propietaris dels establiments d'allotjament turístic o els seus explotadors, amb el consentiment exprés dels propietaris, podran sol·licitar i obtenir la baixa temporal o definitiva de la seva activitat en el registre insular d'empreses, activitats i establiments turístics corresponent.

Les baixes temporals o definitives també podran ser acordades d'ofici per l'administració turística competent, prèvia instrucció de l'expedient pertinent i la notificació de la seva resolució al titular de la propietat i, si n'és el cas, de l'explotació, en els casos prevists en aquesta llei i en els que reglamentàriament es determinin.

2. Els establiments podran estar en situació de baixa temporal durant el termini màxim de dos anys, amb una prorroga d'un any, de conformitat amb el procediment que es determini reglamentàriament. En cas que no se sol·liciti la reobertura de l'establiment abans de l'expiració d'aquest termini, l'administració turística competent passarà d'ofici l'establiment a la situació de baixa definitiva.

En tot cas, la baixa definitiva implicarà la revocació de les autoritzacions turístiques de l'establiment.

3. En cap cas, no es podrà autoritzar la reobertura d'un establiment turístic que es trobi en situació de baixa temporal, una vegada n'hagi expirat el termini de vigència o que no hagi superat el pla de modernització corresponent.

4. La baixa definitiva d'un establiment d'allotjament turístic comprendrà la de l'autorització d'obertura atorgada en el seu moment i la de la totalitat de les places de l'establiment. Això no obstant, es podran donar de baixa definitiva un nombre determinat de places turístiques en els supòsits de reforma de l'establiment turístic, les quals no computaran als efectes de l'intercanvi previst a l'article següent.

Capítol III. De la baixa definitiva com a requisit per a l'atorgament d'una autorització turística prèvia d'establiments d'allotjament turístic

Article 51. Disposició general.

1. L'atorgament d'autoritzacions prèvies d'establiments d'allotjament turístic a les Illes Balears està condicionat d'ara endavant a la baixa definitiva d'una autorització d'obertura turística d'establiment d'allotjament turístic, que no es trobin en situació de baixa temporal a l'entrada en vigor de la llei present, de conformitat amb el disposat en aquest capítol.

Serà requisit necessari per a l'atorgament de noves autoritzacions prèvies que la baixa definitiva esmentada s'hagi produït dins de la mateixa illa.

2. L'interessat a sol·licitar una nova autorització turística prèvia que necessiti baixa definitiva d'una autorització turística d'obertura, en el cas de no disposar d'una autorització turística pròpia que pugui donar de baixa, podrà obtenir l'autorització donada de baixa de particulars, de l'administració turística competent o dels organismes que es creen a l'article 54 de la llei present.

Les baixes hauran de constar inscrites en el registre insular que es crea a l'article 11 d'aquesta llei.

3. L'administració turística competent podrà utilitzar les autoritzacions turístiques de baixa definitiva causades d'ofici per autoritzar nous establiments hotelers de quatre i cinc estrelles o ampliar els ja existents d'aquestes categories.

Aquestes administracions determinaran reglamentàriament les condicions en què es poden atorgar les autoritzacions esmentades. A aquest efecte, podran tenir en compte índexs de congestió de la zona en què es vulgui ubicar el nou establiment, derivats de paràmetres tals com la densitat de població en relació amb els metres quadrats de platges, espais lliures públics i equipaments esportius públics i privats. Periòdicament, publicaran en el *Bulletí Oficial de les Illes Balears* una llista actualitzada amb el nombre de places existents en el seu àmbit insular.

En tot cas, les sol·licituds d'autorització prèvia que s'acullin a aquest supòsit tendran un ordre de preferència, d'acord amb els criteris següents:

- a) Superior categoria de l'establiment
- b) Ofertes que presentin un major nombre de metres quadrats per plaça.
- c) Major proporció de treballadors fixos.
- d) Contribució a la desestacionalització, per a la qual cosa es tindrà en

compte la dotació de climatització o calefacció, piscina climatitzada i totes les instal·lacions i els elements que permetin i possibilitin l'obertura de l'establiment durant tot l'any.

- e) Instal·lacions i espais esportius.
- f) No comercialització amb la modalitat coneguda com a "tot inclòs".
- g) Ubicació de l'establiment en municipis o zones de creixement negatiu o en declivi, de manera que es contribueixi a desenvolupar-los econòmicament.
- h) Els factors ambientals i la qualitat dels espais turístics.

4. El nombre màxim de noves places a autoritzar per l'administració turística competent en qualsevol de les formes previstes en els punts 2 i 3 d'aquest article, es determinarà amb l'aplicació al nombre de places donades de baixa definitiva de l'operació aritmètica següent:

$$N = \text{Sumatori} (K_i X)$$

En aquesta operació:

- a) N és el nombre de places que s'han d'autoritzar.
- b) X és el nombre de places que es donen de baixa definitiva.
- c) K_i és:
 - c.1) Per a les 100 primeres places donades de baixa definitiva, igual a 2.
 - c.2) Per a les compreses entre la 101 i la 200, igual a 1,75.
 - c.3) Per a les compreses entre la 201 i la 300, igual a 1,5.
 - c.4) Per a les que excedeixin de 301, igual a 1.

5. En els supòsits de demolició de l'immoble i quan la parcel·la passi gratuïtament a formar part del sistema d'espais lliures públics o resulti qualificada amb qualsevol altra qualificació urbanística que suposi la seva inedificabilitat, la propietat podrà optar:

a) Per beneficiar-se de la reducció de la ratio turística prevista en el sistema de reconversió dels plans d'ordenació de l'oferta turística (POOT) de Mallorca i d'Eivissa i Formentera i, si n'és el cas, del Pla Territorial Parcial de Menorca, els quals s'aplicaran a cada àmbit insular i a tots els establiments d'allotjaments turístics.

- b) Per l'increment en un 50% dels valors dels coeficients K_i .

Article 52. Excepcions a la disposició general.

1. S'exclouen del compliment del que disposa l'article anterior els establiments d'allotjament turístic següents:

- a) Hotels rurals, turisme d'interior i agroturisme.
- b) Habitatges turístics de vacances, sempre que no n'hi hagi més de tres contigus o agrupats en un mateix nucli de població, i el que es determini reglamentàriament.
- c) Establiments hotelers de quatre o cinc estrelles que s'hagin d'ubicar en les zones qualificades i ordenades com a nucli antic pels instruments de planejament general o en edificis emparats per la legislació reguladora del patrimoni històric, i que, en tot cas, estiguin oberts, com a mínim, onze mesos a l'any.
- d) Els hotels de cinc estrelles que, a més de complir amb la normativa que els regula, disposin, o bé de 70 m² d'edificació total per plaça amb un mínim de 20 m² dedicats a instal·lacions complementàries al servei dels clients, o bé de 100 m² de parcel·la per plaça destinats a instal·lacions esportives. Hauran d'estar oberts, com a mínim, onze mesos a l'any i disposar d'un 70% de treballadors fixos en plantilla.

2. En els casos prevists en els apartats c) i d) del punt anterior, l'incompliment de qualsevol de les condicions exigides, o la comercialització amb la modalitat "tot inclòs", suposarà la pèrdua de l'excepcionalitat i, en conseqüència, la revocació de l'autorització turística.

3. La baixa definitiva de les autoritzacions turístiques d'obertura dels establiments indicats en aquest article no podrà utilitzar-se als efectes del que es disposa a l'article anterior.

Article 53. Règim dels establiments donats de baixa definitiva.

1. Els establiments d'allotjament donats de baixa definitiva es podran acollir a qualsevol de les possibilitats següents:

a) La demolició de l'immoble i que la parcel·la passi a formar part del sistema d'espais lliures públics o sigui qualificada amb qualsevol altra qualificació que suposi la inedificabilitat.

b) La demolició de l'immoble i la reconstrucció posterior, d'acord amb els paràmetres urbanístics vigents en la zona de què es tracti.

c) La destinació de l'immoble a un ús no turístic, prèvia renovació o reforma de l'immoble, si fos necessari, en els termes i les condicions que estableixi el planejament urbanístic vigent.

2. El compliment del que es disposa en el punt anterior s'haurà d'acreditar amb les condicions que reglamentàriament es determinin, juntament amb la resta de documentació que s'ha d'aportar amb la sol·licitud de l'autorització turística prèvia.

3. Els establiments en situació de baixa definitiva disposaran del termini de dos anys per optar entre alguna de les possibilitats previstes en el punt 1 d'aquest article. Durant aquest termini no els serà aplicable la legislació que regula les expropiacions d'immobles per raó d'utilitat pública, atès l'impacte ambiental que produeixen en l'entorn.

Article 54. De la gestió de les places donades de baixa definitiva.

1. En cada un dels tres àmbits insulars, Mallorca, Menorca i Eivissa i Formentera, es podrà crear un organisme que estarà participat per l'administració turística competent, pel sector d'allotjament turístic i per entitats de crèdit sense finalitat de lucre.

2. L'objectiu d'aquest organisme serà l'assessorament i la gestió en les operacions destinades a l'obtenció de noves autoritzacions prèvies d'allotjaments turístics que necessitin la baixa definitiva d'una autorització d'obertura, dins del respectiu àmbit insular.

3. Aquests organismes crearan un bossa de places que estarà integrada per l'adquisició de les següents:

a) Autoritzacions d'obertura donades de baixa definitiva pels titulars voluntàriament.

b) Autoritzacions d'obertura donades de baixa definitiva per les administracions, d'ofici, i que aquestes les transmetin als organismes esmentats.

c) Places de les autoritzacions d'obertura donades de baixa definitiva no utilitzades per les persones interessades quan sol·licitin l'autorització prèvia.

4. La persona interessada a sol·licitar una nova autorització prèvia que necessiti baixa definitiva d'una autorització d'obertura, podrà recórrer a aquest organisme per tal d'adquirir-la, la qual cosa s'acreditarà mitjançant certificació expedida a aquest efecte.

5. Es desenvoluparan reglamentàriament el procediment, les condicions i els requisits del que es disposa en aquest article.

Capítol IV. Del pla de modernització permanent

Article 55. Pla de modernització permanent.

1. Tots els establiments, les activitats i les empreses sotmesos a autorització turística hauran de superar el Pla de modernització permanent que estableixi l'administració en els terminis que es fixin.

2. Serà requisit imprescindible per a la superació dels diferents plans de modernització permanent, el compliment del que disposa la Llei 3/1993, de 4 de maig, de millora de l'accessibilitat i la supressió de les barreres arquitectòniques, independentment del termini màxim establert en la disposició transitòria primera de la llei esmentada.

3. La no superació d'algun aspecte substancial dels plans de modernització implicarà la clausura de l'establiment i la revocació de les autoritzacions turístiques. Aquest fet s'haurà de notificar al propietari i a l'explotador de l'establiment.

Article 56. Pla de modernització permanent d'establiments turístics.

1. La modernització permanent consistirà en la superació de qualsevol dels plans de qualitat que s'estableixin per l'administració pública, les empreses turístiques o les associacions representatives del sector. En tot cas, aquests plans hauran de ser reconeguts i homologats per l'administració turística competent.

2. Els plans de qualitat hauran de contenir necessàriament l'actualització d'estructures i instal·lacions i de serveis.

3. Reglamentàriament, es fixarà l'ordre en què els establiments sotmesos hagin de superar els plans de modernització permanent així com la data a partir de la qual ha de començar el procés.

Article 57. Contingut dels plans de qualitat.

Serà requisit imprescindible per a l'homologació dels plans de qualitat el seguiment, la supervisió i el control dels establiments en els extrems següents:

1. Solidesa, seguretat i habitabilitat per a l'ús turístic al qual es destina.
2. Mesures i instal·lacions de protecció contra incendis, així com el seu manteniment.
3. El compliment de la normativa sanitarioalimentària.
4. Instal·lacions de fontaneria, electricitat, gas i climatització.
5. La prestació dels serveis.
6. Conservació i millora del mobiliari i de la decoració.
7. Aspecte exterior de les instal·lacions.
8. Mesures de protecció del medi ambient, consum d'aigua i energia i la reducció en la producció de residus.

Article 58. No superació del pla.

En cas que no se superi el pla corresponent, l'administració turística competent atorgarà un termini de tres mesos per executar els incompliments. Una vegada transcorregut aquest termini sense que s'hagi executat, per causa imputable a l'interessat, l'administració turística competent, d'ofici, declararà la baixa temporal de l'establiment, durant la qual es podran executar les deficiències. Una vegada transcorregut el termini de vigència de la baixa temporal, es produiran els efectes que preveu l'article 50.2 d'aquesta llei. El pas a baixa temporal no tindrà caràcter sancionador.

Article 59. Superació del pla.

1. Una vegada comprovada la superació del pla corresponent, acreditada com determini aquest, es tindrà dret a obtenir la placa de qualitat, la qual podrà ser exhibida durant el termini de la seva vigència.

2. L'administració turística competent haurà de comprovar periòdicament el compliment dels plans que es creen mitjançant la llei present.

Article 60. Seguiment dels plans.

1. L'administració turística competent podrà, en qualsevol moment i d'ofici, procedir a la inspecció dels establiments turístics.

2. La falsedat o el frau en els documents presentats constituirà una falta molt greu, sense perjudici de les responsabilitats d'ordre penal.

Títol III. De la inspecció turística.**Article 61. Titularitat de les facultats d'inspecció.**

Correspon a l'administració turística competent l'exercici de la funció inspectora i sancionadora en matèria de turisme en l'àmbit insular corresponent, per vetllar pel compliment exacte d'aquesta llei i les disposicions que la complementin o despleguin.

Article 62. Funcions de la inspecció de turisme.

Les inspeccions de turisme de les administracions turístiques competents exerciran les funcions següents:

1. Comprovar el compliment per les empreses, les activitats i els establiments turístics de les obligacions legals o reglamentàriament imposades.
2. Comprovar l'existència de les infraestructures i els serveis obligatoris imposats per la legislació turística.
3. Vetllar per la igualtat en l'aplicació de les normes relatives a empreses, activitats i establiments turístics.
4. Comprovar el compliment dels plans de modernització.
5. Vetllar pel respecte dels drets de l'usuari de serveis turístics.
6. Comprovar els fets objecte de queixes i reclamacions dels usuaris de serveis turístics.
7. Assessorar i informar els interessats sobre els requisits d'infraestructura, funcionament d'empreses i seguiment de l'execució de les inversions subvencionades.
8. Qualsevol altra funció inspectora que, mitjançant norma legal o reglamentària, se li atribueixi.

Article 63. Personal de la inspecció de turisme.

1. El personal especialitzat adscrit a l'administració turística competent durà a terme la funció inspectora.

El personal inspector estarà dotat de documentació que n'acrediti la condició i té l'obligació d'exhibir-la quan n'exerceixi les funcions.

2. En l'exercici de les funcions inspectores, el personal inspector es considerarà agent de l'autoritat a tots els efectes, excepte els penals, i podrà sol·licitar la cooperació de les forces i els cossos de seguretat de l'Estat i de la policia local.

3. El personal de la inspecció de turisme tindrà l'obligació de complir amb el deure de secret professional.

4. Quan exerceixi les funcions inspectores, el personal inspector tindrà total independència, sense perjudici de la dependència orgànica i funcional a l'autoritat administrativa.

5. L'administració turística competent vetllarà per la formació del personal inspector.

Article 64. Col·laboració amb el personal inspector.

Els titulars de les empreses turístiques, els representants o encarregats de cada establiment tenen l'obligació de col·laborar amb el personal inspector i permetre i facilitar la visita a les dependències i instal·lacions, el control dels serveis, i, en general, tot el que proporcioni un coneixement i una qualificació millor de la situació o dels fets inspeccionats.

Article 65. Llibre de visites d'inspecció.

Les persones indicades a l'article anterior hauran de conservar a disposició del personal inspector un llibre de visites d'inspecció, en què es reflectirà el resultat de les visites que s'hi facin.

Reglamentàriament, es fixaran el model i les característiques del llibre de visites d'inspecció.

Article 66. Actes d'inspecció.

A cada visita d'inspecció, el personal actuant haurà d'aixecar acta amb el resultat de la inspecció.

Les actes podran ser de constància de fets, d'obstrucció, de conformitat o d'infracció.

En les actes d'infracció, s'han de reflectir sempre els preceptes legals que l'inspector consideri infringits, i que això no suposi un pronunciament definitiu de l'Administració sobre els càrrecs imputats.

Les actes donaran fe en via administrativa dels fets constatats, si no hi ha prova en contra. El titular o el representant legal de l'empresa o, en cas d'absència, qui es trobi al capdavant de l'establiment o, si n'és el cas, qualsevol dependent, pot firmar aquestes actes. La firma per qualsevol de les persones indicades anteriorment suposarà la notificació de l'acta i no implicarà l'acceptació del contingut.

La negativa a firmar l'acta no suposarà en cap cas la paralització o l'arxiu de les possibles actuacions següents motivades pel contingut d'aquesta acta.

Títol IV. De les infraccions i sancions.

Capítol I. Disposicions generals.

Article 67. Principis generals.

L'exercici de la potestat sancionadora en matèria turística s'ajustarà als principis següents: de legalitat, d'irretroactivitat, de tipicitat, de responsabilitat i de proporcionalitat.

Article 68. Persones responsables.

1. Són responsables de les infraccions turístiques les persones físiques i jurídiques, públiques o privades, que duguin a terme les accions o omissions tipificades així en aquesta llei.

El titular de l'explotació de l'empresa o activitat serà responsable administrativament de les infraccions que cometin els treballadors o terceres persones que, sense tenir-hi vinculació laboral, duguin a terme prestacions compreses en els serveis contractats per aquest.

2. El responsable administratiu podrà repetir l'import de les sancions que se li hagin imposat o les indemnitzacions que hagi hagut de pagar contra aquells que siguin autors materials dels fets sancionats.

Article 69. Prescripció d'infraccions i sancions.

1. Les infraccions en matèria de turisme prescriuen:

- a) Les lleus, quan faci sis mesos que s'han comès.
- b) Les greus, quan faci dos anys que s'han comès.
- c) Les molt greus, quan faci tres anys que s'han comès.

2. Les sancions prescriuen:

- a) Les imposades per faltes lleus, quan faci un any que s'han imposat.
- b) Les imposades per faltes greus, quan faci dos anys que s'han imposat.
- c) Les imposades per faltes molt greus, quan faci tres anys que s'han imposat.

3. El còmput del termini de prescripció començarà:

- a) El de les infraccions, des del dia en què aquesta es cometi.
- b) El de les sancions, des de l'endemà a aquell en què adquireixi fermesa la resolució per la qual s'imposa la sanció.

4. La prescripció de les infraccions s'interromp per la iniciació, amb coneixement de la persona interessada, del procediment sancionador.

El termini de prescripció es torna a iniciar si l'expedient es paralitza més d'un mes per causa no imputable al presumpte responsable.

5. La prescripció de les sancions s'interromp amb la iniciació, amb coneixement del sancionat, del procediment d'execució, i es torna a iniciar el termini, si aquell està paralitzat durant més d'un mes.

Capítol II. De les infraccions en matèria de turisme.

Article 70. Classificació de les infraccions.

Les infraccions es classifiquen en lleus, greus i molt greus.

Article 71. Infraccions lleus.

Es consideren infraccions lleus:

1. L'exercici d'una activitat turística amb l'autorització o titulació pertinent, però mancada, per causa imputable a l'administrat, d'algun requisit exigible, segons les disposicions vigents.

2. La manca del llibre de visites d'inspecció o dels fulls oficials de reclamació a disposició del client.

3. La manca d'exhibició en un lloc visible de l'establiment dels distintius, dels anuncis o de la documentació d'exposició pública preceptiva, la negativa a facilitar-los o qualsevol manera d'ocultar-los.

4. Les deficiències en les condicions de presentació i funcionament dels locals, les instal·lacions, el mobiliari i els estris dels establiments turístics.

5. Les deficiències en la prestació dels serveis exigibles, segons la categoria que posseïxin els establiments o el contracte firmat amb l'usuari.

6. El tracte descortès a la clientela, quan el titular de l'establiment no l'hagi corregit degudament i no s'hagi donat la satisfacció deguda a l'usuari afectat.

7. La manca d'expedició o expedició incorrecta de factures o comprovants reglamentaris per les empreses turístiques, relatius als serveis sol·licitats.

8. La manca de comunicació a l'administració turística competent del canvi de titularitat en la propietat o en l'explotació de l'establiment.

9. La comercialització d'establiments que no estiguin inscrits en el registre insular d'empreses, activitats i establiments turístics corresponent.

10. La manca d'inscripció en el registre insular d'empreses, activitats i establiments turístics corresponent.

11. La manca continuada de l'activitat turística, durant més de tres mesos a les agències de viatges, o durant més d'un any a la resta dels establiments turístics, sense haver obtingut prèviament la baixa temporal.

12. La resta de conductes contràries a tot el que es disposa en la normativa turística vigent en el moment en què es cometin infraccions que, per naturalesa o gravetat, no constitueixin infracció greu o molt greu.

Article 72. Infraccions greus.

Es consideren infraccions greus:

1. La realització o prestació de serveis d'activitats turístiques per qui no tengui la preceptiva autorització per exercir-la, o la titulació exigida per les normes en vigor, sempre que reuneixi tots els requisits necessaris per poder obtenir-la.

2. L'atorgament de contractes sense fer constar el número d'autorització de l'establiment o empresa contractats.

3. La publicitat, contractació o comercialització d'establiments, activitats o empreses que no disposin de les autoritzacions turístiques pertinents, quan aquestes siguin exigibles per la normativa turística.

4. L'ús públic de denominació, grup, categoria o distintiu d'establiment, diferents als que corresponguin legalment segons la normativa vigent.

5. Excedir l'aforament autoritzat en els establiments turístics.

6. La realització de modificacions no substancials en l'estructura dels establiments que suposin disminució de la qualitat, sense les autoritzacions turístiques pertinents.

7. L'incompliment parcial i no substancial de la normativa sobre prevenció d'incendis.

8. L'incompliment dels termes fixats en els contractes per a la prestació dels serveis turístics, si redonden en un frau o engany en relació als aspectes essencials i notoris d'aquests serveis.

9. La reserva confirmada de places d'allotjament en un nombre superior a les disponibles, sempre que es produeixi una sobreocupació efectiva.

10. La manca de personal legalment habilitat per a l'exercici d'un lloc de feina, quan així ho exigeixi la normativa vigent en la matèria, o l'ocupació efectiva del lloc de feina per persona no habilitada.

11. El cobrament de preus superiors als contractats.

12. La negativa, després d'haver estat requerit per a això, a facilitar al client fulls oficials de reclamació o, si n'és el cas, negar-se a facilitar les dades de l'establiment.

13. La disminució de la quantia de capital social o de les garanties d'assegurança i fiança exigides per la normativa turística d'aplicació.

14. La publicitat que pugui produir engany sobre els elements essencials, les prestacions o serveis que integren el paquet turístic o el servei combinat i que figurin en els catàlegs, fulls, publicitat o ofertes específiques de les empreses i activitats turístiques.

15. L'alteració dels aspectes substantius per a l'atorgament de l'autorització, el títol, la llicència o l'habilitació preceptiva.

16. La realització d'activitats en dependències dels establiments turístics que infringeixin qualsevol normativa vigent.

17. L'incompliment parcial i no substancial de la normativa sobre els plans de modernització quan no constitueixi infracció molt greu.

18. La manca d'informació en alguna de les dues llengües oficials de les Illes Balears.

19. La utilització del solar o de l'immoble afectat, per a finalitat distinta a la reflectida en el projecte autoritzat per l'administració turística competent.

20. Les infraccions lleus, quan dotze mesos abans de cometre-les, el responsable d'aquestes hagi estat objecte de sanció, mitjançant resolució definitiva, per infracció tipificada com a lleu.

Article 73. Infraccions molt greus.

1. Es consideren infraccions molt greus:

a) L'exercici de qualsevol activitat per a la qual la normativa reguladora d'ordenació i promoció turística exigeixi concessió, autorització, llicència o títol administratiu que habilita, i manqui d'aquest títol.

b) La realització de les obres de construcció en l'estructura dels establiments sense les autoritzacions corresponents, si aquestes obres hi suposen modificació substancial, referent a la qualitat, nombre de places, condicions determinants en la classificació o capacitat.

c) La prestació de serveis, incomplint la normativa en vigor, en condicions que puguin afectar la seguretat de les persones.

d) L'emissió o abocament de qualsevol classe, en l'atmosfera, en el sòl, en la platja o en les aigües terrestres o marítimes per part de les instal·lacions dels establiments turístics, que comporten danys greus en els recursos naturals o en el medi ambient.

e) L'incompliment de la normativa sobre els plans de modernització en algun dels supòsits següents:

e.1) No sotmetre's a la inspecció turística.

e.2) No iniciar els programes d'execució de les obres i millores.

e.3) Retardar-se significativament en el compliment dels terminis fixats en els programes d'execució de les obres i millores.

e.4) No completar els programes d'execució en algun aspecte substancial.

f) La falsedat o frau en els documents acreditatius dels extrems que exigeix el Pla de modernització permanent.

g) La negativa o obstrucció a l'actuació dels serveis d'inspecció, de

manera que impedeixi l'exercici de les funcions que, legalment o reglamentàriament, aquests tinguin atribuïdes.

h) L'incompliment substancial de la normativa sobre prevenció d'incendis.

i) Les infraccions greus, quan dotze mesos abans de cometre'ls, el responsable d'aquestes hagi estat objecte de sanció, mitjançant resolució definitiva, per infracció tipificada com a greu.

2. No obstant el que s'indica en els apartats a), b) i c) del punt anterior, quan l'infractor compleixi els requisits exigits per a l'atorgament de l'autorització administrativa corresponent, que ell mateix hagués pogut obtenir, la manca d'aquesta autorització se sancionarà com a falta greu.

Capítol III. De les sancions.

Article 74. Classes de sancions.

Les infraccions a la normativa turística donaran lloc a la imposició de les sancions següents:

1. Apercibement.

2. Multa.

3. Canvi de categoria de l'establiment a una categoria inferior a la que posseeix.

4. Suspensió temporal, fins a un màxim de dotze mesos, de les activitats de l'empresa o de l'exercici professional individual.

5. Revocació de les autoritzacions prèvies a l'exercici de l'activitat turística reglamentada.

6. Revocació del títol o llicència, autorització o habilitació atorgades per l'autoritat turística competent.

7. Clausura definitiva de l'establiment.

Article 75. Forma d'imposició de les sancions.

1. L'apercibement procedirà en els casos d'infraccions lleus, quan no hi hagi reincidència i no s'estimi convenient la imposició de multa.

2. Les multes s'imposaran segons l'escala següent:

a) En les infraccions lleus, fins a 500.000 pessetes.

b) En les infraccions greus, entre 500.001 i 5.000.000 pessetes.

c) En les infraccions molt greus, entre 5.000.001 i 50.000.000 pessetes.

Les quanties de les multes podran ser revisades pel Govern de les Illes Balears, de conformitat amb el que es disposa a la disposició addicional primera.2 d'aquesta llei.

3. La suspensió temporal d'activitats o de l'exercici professional s'imposarà en els casos d'infraccions molt greus, com a sanció principal o accessòria a la multa, en la forma següent:

a) Entre un dia i sis mesos de suspensió, quan hi hagi reincidència en la comissió de les infraccions greus.

b) Entre sis mesos i un dia i un any de suspensió, quan hi hagi reincidència en la comissió de les infraccions molt greus.

4. La clausura o la revocació de l'autorització turística prèvia a l'exercici d'activitats turístiques reglamentades serà procedent en el cas d'infraccions molt greus.

S'haurà d'ordenar, en tot cas, com a mesura cautelar, que no tindrà el caràcter de sanció, la paralització i la clausura d'una empresa o d'un establiment que desenvolupi una activitat turística, sense tenir les autoritzacions turístiques preceptives o sense haver superat els plans de modernització en algun aspecte substancial.

5. La revocació de subvencions o la suspensió del dret a obtenir-les es podrà

imposar com a sanció accessòria a les que siguin procedents en els casos d'infraccions greus i molt greus.

6. Les conductes susceptibles de sanció administrativa, una vegada tipificades, d'acord amb el que es disposa als articles precedents, i sempre que siguin objecte de sanció divisible o multa, es graduaran tenint en compte la naturalesa de la infracció, els perjudicis causats, la transcendència social, la reincidència, la intencionalitat especulativa, el lucre il·legal obtingut, la posició de l'infractor en el mercat i la repercussió sobre la imatge turística, la modalitat i la categoria de l'establiment o de les característiques de l'activitat de què es tracti i les repercussions per a la resta del sector, així com la repercussió de l'exercici de l'activitat il·legal o del servei prestat il·legalment als usuaris.

A més de les sancions pecuniàries, es podrà imposar alguna de les que preveu l'article 74 de la llei present, quan l'especial gravetat o transcendència de la infracció així ho aconselli, i que podrà ser en les infraccions lleus l'apercebement, i en les infraccions greus i molt greus la resta de sancions.

En el cas d'incompliment de qualsevol d'aquestes sancions, les empreses o els seus titulars podran ser sancionats amb multes coercitives, en els termes prevists a la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de *régimen jurídico de las administraciones públicas y del procedimiento administrativo común*, d'un 10% més sobre la quantia de la sanció econòmica imposada, per cada dia o lapsus de temps fixat que passi sense atendre la resolució administrativa de cessar en l'activitat infractora.

Article 76. Competències.

1. A les illes de Menorca i d'Eivissa i Formentera l'òrgan per incoar els expedients sancionadors i per imposar les sancions per infraccions lleus és el president del consell insular o el conseller delegat, i per imposar les sancions per infraccions greus o molt greus és el ple de la corporació insular, a proposta del seu president o del conseller delegat.

2. A l'illa de Mallorca l'òrgan per incoar els expedients sancionadors i per imposar les sancions per infraccions lleus i greus és el conseller de Turisme del Govern de les Illes Balears, i per imposar les sancions per infraccions molt greus és el Consell de Govern de les Illes Balears.

Això no obstant, el conseller de Turisme del Govern de les Illes Balears podrà delegar potestats, totalment o parcial, en un director general o en el secretari general tècnic de la Conselleria de Turisme, amb les formalitats i limitacions previstes a la Llei 5/1984, de 24 d'octubre, de règim jurídic de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

Article 77. Procediment.

El procediment administratiu per a la imposició de les sancions previstes en aquesta llei es tramitarà d'acord amb els principis de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de *régimen jurídico de las administraciones públicas y del procedimiento administrativo común*, modificada mitjançant la Llei 4/1999, de 13 de gener, i d'acord amb el que es disposa en el Decret 14/1994, de 10 de febrer, pel qual s'aprova el reglament del procediment a seguir per l'Administració de la Comunitat Autònoma en l'exercici de la potestat sancionadora, i en el que no s'hi preveu, pel que s'estableix en el Reial Decret 1398/1993, de 4 d'agost.

Article 78. Inscripció de les resolucions sancionadores.

1. Les resolucions sancionadores imposades per infracció al que es preveu en aquesta llei seran objecte d' anotació en el registre insular d'empreses, activitats i establiments turístics corresponent quan aquestes resolucions siguin fermes.

2. Les anotacions es cancel·laran als dos anys d'haver-se inscrit.

3. Es lliurarà certificació de les sancions anotades a les persones interessades que ho sol·licitin.

4. Quan les sancions corresponguin a infraccions greus o molt greus, els òrgans que resolguin l'expedient ordenaran la publicació en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears* de la sanció imposada, quan hagi adquirit fermesa en via administrativa.

Disposició addicional primera.

1. Es faculta el Consell de Govern de les Illes Balears perquè dicti les

disposicions necessàries per executar i desplegar el que es disposa en aquesta llei.

2. Es faculta el Consell de Govern de les Illes Balears perquè, mitjançant decret, actualitzi periòdicament la quantia de les multes que s'hi contenen. L'augment mai no podrà ser superior al tant per cent d'increment que experimenti l'índex de preus al consum.

Disposició addicional segona.

Es faculten els consells insulars de Menorca i d'Eivissa i Formentera perquè dictin les disposicions necessàries per executar i desplegar el que es disposa a l'article 51.3 d'aquesta llei.

Disposició addicional tercera.

El Govern de les Illes Balears fomentarà la promoció i el desenvolupament de noves modalitats turístiques que contribueixin a la desestacionalitat del sector.

Disposició addicional quarta.

Als efectes del que es disposa a l'article 51.3 d'aquesta llei, i mentre no es produeixi, d'ofici, la baixa definitiva d'autoritzacions turístiques per part de l'administració competent, aquesta podrà fixar un nombre màxim de places per autoritzar en el respectiu àmbit insular i que es determinarà a través de l'aplicació de la fórmula següent:

$$1.000 \times \frac{\text{núm. de places turístiques a Balears}}{\text{núm. de places turístiques a l'illa}} \times \frac{\% \text{ de qualitat a l'illa}}{\% \text{ de qualitat a Mallorca}}$$

On:

$$\% \text{ de qualitat} = \frac{\text{Apartaments 3 i 4 claus + allotjaments hotelers de 4 i 5 estrelles}}{\text{núm. total d'allotjaments hotelers i extrahotelers}}$$

En l'aplicació de la fórmula s'utilitzaran les dades oficials publicades per la Conselleria de Turisme del Govern de les Illes Balears. Eivissa i Formentera es consideraran una sola illa, als efectes d'aquesta fórmula.

L'aplicació de la fórmula es farà una sola vegada, si bé el nombre de places es podrà utilitzar com reglamentàriament es determini per cada una de les administracions turístiques competents en cada àmbit insular.

Les autoritzacions que l'administració turística competent, d'ofici, doni de baixa definitiva es destinaran en primer lloc a amortitzar el nombre de places autoritzat, d'acord amb l'aplicació de la fórmula anterior. Una vegada cobert el nombre total de places autoritzades per l'aplicació d'aquesta fórmula, s'aplicarà el que es disposa a l'article 51.3 d'aquesta llei.

Disposició addicional cinquena.

A partir de l'entrada en vigor d'aquesta llei, només es podrà autoritzar l'obertura dels càmpings o campaments de turisme que tinguin la categoria de luxe, els apartaments amb categoria de 3 o 4 claus i els establiments hotelers de 4 o 5 estrelles, exceptuant els hotels de ciutat que podran ser també de 3 estrelles.

Disposició transitòria primera.

Fins que no es desplegui reglamentàriament aquesta llei, hi serà d'aplicació la normativa turística vigent en tot allò que no s'hi contradigui.

Disposició transitòria segona.

Els establiments que, quan entri en vigor aquesta llei, es trobin en situació de baixa temporal, hauran de superar el pla de modernització corresponent i complir la normativa sobre prevenció d'incendis d'aplicació, prèviament a sol·licitar-ne la reobertura.

Disposició transitòria tercera.

Els establiments classificats en els grups d'hostals, hostals-residència, pensions, fondes i cases d'hostes existents a l'entrada en vigor de la llei present, mantendran la seva categoria com a allotjaments turístics i hauran de superar els plans de modernització que es creïn.

Els establiments classificats en els grups de motels, ciutats de vacances, hotels-residència i residències-apartaments existents a l'entrada en vigor de la llei present, hauran d'optar per la pertinença a qualsevol dels grups contemplats a l'article 15 d'aquesta llei, previ compliment de la normativa específica en el termini de tres anys, comptats a partir de la promulgació d'aquesta llei. En qualsevol cas, hauran de superar els plans de modernització corresponents.

Disposició transitòria quarta.

En els expedients en tràmit, el termini de dos mesos per resoldre les sol·licituds d'autorització turística prèvia o d'obertura començarà a comptar a partir de l'entrada en vigor d'aquesta llei.

Disposició derogatòria.

Queden derogades totes les disposicions d'igual o inferior rang que contradiguin el que es disposa en aquesta llei i, en particular:

1. Els articles 3.2 i 6.2 de la Llei 2/1984, de 12 d'abril, d'allotjaments turístics extrahotelers.
2. La Llei 6/1989, de 3 de maig, sobre la funció inspectora i sancionadora en matèria de turisme.
3. La Llei 4/1998, de 19 de maig, per la qual s'aproven mesures transitòries relatives a l'atorgament d'autoritzacions prèvies de construccions, obres i instal·lacions d'empreses i activitats turístiques.
4. El Decret 9/1998, de 23 de gener, pel qual s'aproven les mesures transitòries relatives al procediment d'expedició d'autoritzacions prèvies i d'obertura de construccions, obres i instal·lacions d'empreses i activitats turístiques.

Disposició final.

Aquesta llei entrarà en vigor l'endemà d'haver-se publicat en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*.

Per tant, ordén que tots els ciutadans guardin aquesta llei que els tribunals i les autoritats als quals pertorqui la favinguardar.

Palma, a vint-i-quatre de març de mil nou-cents noranta-nou

EL PRESIDENT
Jaume Matas i Palou

El Conseller de Turisme
José Maria González Orta

— o —

3.-D'altres disposicions

CONSELLERIA DE FUNCIO PÚBLICA I INTERIOR

Núm. 6055

Resolució de la consellera de la Funció Pública i Interior per la qual s'adjudica pel procediment de lliure designació el lloc de treball de CAPDE SERVEI DE CONTRACTACIÓ de la Conselleria d'Agricultura, Comerç i Indústria de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

La consellera de la Funció Pública i Interior, previ acord amb el conseller d'Agricultura, Comerç i Indústria, fent ús de les atribucions que li confereix l'article 58 de la Llei 2/1989 de 22 de febrer, de la Funció Pública de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, i d'acord amb el que estableix la Base Setena de la Resolució de dia 21 de gener de 1999 (BOCAIB núm. 15 de 02-02-99), per la qual es convoca pel procediment de lliure designació el lloc de treball de Cap de Servei de Contractació de la Conselleria d'Agricultura, Comerç i Indústria de la CAIB, dicta la següent

RESOLUCIÓ

PRIMER. - Adjudicar, pel procediment de lliure designació, el lloc de treball de Cap de Servei de Contractació al sr. Fernando Gutiérrez Moreno amb DNI 01.677.340.

SEGON. - El termini per prendre possessió de la nova destinació és de tres dies hàbils, si el funcionari radica a la mateixa localitat de la destinació actual, o d'un mes si radica a localitat distinta, comptadors des de l'endemà de la publicació d'aquesta resolució en el BOCAIB, d'acord amb el que estableix la Base Vuitena de la Convocatòria.

TERCER. - Els efectes econòmics seran des de la data de la presa de possessió.

QUART. - Contra la present resolució es podrà formular, per les persones interessades, recurs contenciós administratiu, davant el Jutjat de lo contenciós administratiu, en els casos i en la forma que estableix la Llei de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

Marratxí, 19 de març de 1999

La consellera de la Funció Pública i Interior
M^a del Pilar Ferrer Vanrell

— o —

CONSELLERIA DE EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS

Núm. 6040

Ordre del conseller d'Educació, Cultura i Esports per la qual es modifica l'autorització del centre privat "Aula Balear", de Palma.

Vist l'expedient instruït a instàncies de la Sra. Rosa Guijarro Cañellas, com a representant de la titularitat del centre docent privat denominat "Aula Balear", domiciliat al carrer de Can Valero, núm. 19, de Palma, en relació amb la modificació de l'autorització.

El conseller d'Educació, Cultura i Esports

R E S O L

Primer. Modificar l'autorització del centre privat "Aula Balear" de Palma, que, en conseqüència, queda configurat de la manera següent:

Codi de centre: 07006767

Denominació genèrica: centre d'educació infantil

Denominació específica: Aula Balear

Títular: COBADEC Sociedad Cooperativa Limitada

Adreça: C/ de Ca'n Valero, núm. 19

Localitat: Palma

Municipi: Palma

Ensenyaments autoritzats: educació infantil, segon cicle

Capacitat: 5 unitats i 125 places escolars.

Codi de centre: 07006767

Denominació genèrica: centre d'educació primària

Denominació específica: Aula Balear

Títular: COBADEC Sociedad Cooperativa Limitada

Adreça: C/ de Ca'n Valero, núm. 19

Localitat: Palma

Municipi: Palma

Ensenyaments autoritzats: educació primària

Capacitat: 12 unitats i 300 places escolars.

Codi de centre: 07006767

Denominació genèrica: centre d'educació secundària

Denominació específica: Aula Balear

Títular: COBADEC Sociedad Cooperativa Limitada

Adreça: C/ de Ca'n Valero, núm. 19

Localitat: Palma

Municipi: Palma

Ensenyaments autoritzats:

educació secundària obligatòria

Capacitat: 8 unitats i 240 places escolars

b) - cicle formatiu de grau mitjà de gestió administrativa

Capacitat: 1 grup i 20 places escolars

- cicle formatiu de grau mitjà d'equips electrònics de consum

Capacitat: 2 grups i 40 places escolars

Segon. L'autorització objecte d'aquesta Ordre tindrà efectes a partir de l'inici del curs 1998-99.

Tercer. La titularitat del centre ha de remetre a la Direcció General de Planificació i Centres la relació del professorat que impartirà els ensenyaments